

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
Nowe Drzewce

1. Nazwa

STODOŁA W ZAGRODZIE NR 11

2. Czas powstania

Kon. XIX w., przebudowana kon. XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok na elewację zachodnią.

4. Adres

**Nowe Drzewce 11
67-407 Szlichtyngowa**

5. Przynależność administracyjna
województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Szlichtyngowa**

6. Formy ochrony

Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce, i Małe Drzewce (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 12 lutego 2021 r., poz. 418).

Historia.

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1300. r. Za czasów władców śląskich na ziemi wschowskiej osiadł możny ród Kotwiczów, Do nich, obok wielu wiosek, należały również Drzewce. Ostatni z Kotwiczów, w ramach wymiany oddał w 1496 r. majątność Drzewce Michałowi Nosticzowi, W rękach Nostyczów Drzewce pozostawały przez parę wieków. W połowie XIX wieku rodzina Nosticzów wyemigrowała do Drezna linia drezdeńską wymarła w latach 70-tych. W 1846 r. właścicielem Drzewców jest rodzina Drzewieckich, Miejscoowość podzielona na cztery części: Górna, Dolna, Średnia i Nowa - pozostawała częściowo w rękach opolskich: Górne - Dihring, Średnie - Ksawery Zakrzewski. Dolne - H, Perkiewicz, W czasie I wojny światowej Stare Drzewce / Górne / znajdowały się w rękach Jerzego Nowaka.

Opis.

Obiekt zlokalizowany w południowo wschodniej części wsi, po wschodniej stronie drogi prowadzącej do pól. Stodoła usytuowana w narożu podwórza. Parterowy obiekt założony na rzucie prostokąta na osi północ – południe, wykonany w konstrukcji szachulcowej, częściowo przebudowany – ściana zachodnia wykonana została z bloczków z żużlobetonu. Stodoła nakryta została dachem dwuspadowym z pokryciem z dachówki cementowej. Pozostałe ściany wykonane w konstrukcji ryglowo-zastrzałowej z wypełnieniem fachów glinobitką. Powyżej szachulca ściany szczytowe oszalowane pionowym deskowaniem. W elewacji wschodniej centralnie umieszczona dwuskrzydłowa brama.

Wartości.

Zabudowa wsi pod względem typologicznym nie jest jednolita. Przeważają budynki parterowe założone na rzucie wydłużonego prostokąta, murowane, z dachami dwuspadowymi z wtórnym pokryciem. Zabudowa gospodarcza rozplanowana na zapleczu siedlisk, wokół podwórza: murowana z cegły nieotynkowanej i tynkowanej oraz w konstrukcji szachulcowej. Stodoła w konstrukcji szachulcowej prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem pozostałości zabudowy wsi z połowy XIX wieku.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, pomimo przeprowadzonych remontów w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana częściowo historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Wprowadzone zmiany w wprowadzeniu nowego materiału do wykonania ściany zachodniej są niekorzystne dla wartości obiektu. Budynek traci czytelność i spójność stylistyczną z architekturą okresu w jakim powstał.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji Należy przywrócić historyczny wygląd elewacji zachodniej i wprowadzić pokrycie ze słomy bądź dachówki ceramicznej karpiówki.

Bartosz Idryjan**20.09.2021r.**